

Sł. Renata Niedbał
Muz. Bogdan Kisiel

POPŁYNĘ ŁODZIĄ

Miało być tak zawsze przecież.
Miało być przez całe życie.
Dałam Ci te lata wszystkie,
siebie też.
Ból się wkradł do mego ciała.
A ja z Tobą tak bym chciała,
tak jak kiedyś, tańczyć
w środku dnia.

Oddałam Ci serce swe
i też dałam Ci duszę swą.
Wierzyłam, że miłość taka jak ta
nie umknie tak szybko jak wiatr.

Ref...
Popłynę łodzią swą na drugi brzeg,
gdzie czeka mnie:
nie nasz, spokojny dom, przytulny kąć
uczciwy dom.
Straciłeś to.

Tak nie można krzywdzić przecież,
rzucić jak niechciane rzeczy
swoich bliskich i po prostu
z nich się śmiać.
Boli Twoje kłamstwo mocno
Zaplątałeś w nim się chyba
Już do końca życia,
„na śmierć”

Oddałam Ci serce swe
i też dałam Ci duszę swą.
Wierzyłam, że miłość taka jak ta
nie umknie tak szybko jak wiatr

Ref...